

بیانیه نهضت آزادی ایران به مناسبت گسترش اعتصابها

بسمه تعالی

جنبش دوساله اخیر ملت ایران، در روند تاریخ مبارزات حق طلبانه این مردم، حلقه‌ای تعیین کننده و وارث نهضت‌های گذشته و ریشه دار به شمار می رود ولی این گستردگی و عمق و شدت آن از همه آنها بسی بیشتر و رنگ و صبغه اسلامی جنبش نمایان است و سرعت تحول و پدیده‌های نوظهور آن امتیازی خاص دارد.

یکی از پدیده‌های جالب این جنبش، ورود ناگهانی و همه جانبه کارمندان دولت و مؤسسات رسمی و خبری در صحنه مبارزات ملی است که از دو ماه قبل با اعتصاب کارمندان بانک مرکزی آغاز گردید. اگر خواسته‌های اعتصاب کنندگان در آغاز مادی و صنفی بود و دستگاه جبار می خواست در آنها دخالت کرده اعتصابهای کارمندی و کارگری را در همان جهت محدود صنفی و ایجاد تنگنا برای مبارزه پیش ببرد و احياناً برخی دیگر را هم به چنین اعتصابهایی بکشاند. ولی این توطئه در نتیجه آگاهی و رشد اجتماعی اعتصاب کنندگان خنثی گردید و خواسته‌ها عمومی شد و رنگ سیاسی به خود گرفت.

* * *

بیدار شدن وجدان مبارزه در این قشر عظیم از هموطنان ما، بدنبال سایر قشرها، که قبلاً خواسته و نخواست با دستگاه استبداد همکاری داشتند و در تبلیغات و صدماتش با مردم شریک بودند، و پا گذاردن آنان به میدانی که سالها است مردم دیگر ایران در صفوف و شئون و سنین مختلف محرومیتها و سختی‌ها و شکنجه‌ها را به جان می پذیرند و قربانیان بیشماری می دهند، پیش درآمدی مبارک است و از پیروزیهای بزرگ نهضت محسوب می شود. باز شدن چنین صفحه تازه و درخشانی در مبارزات ضد استبدادی و اختناق و فساد، به همه گروه‌ها و قشرهای دیگر مردم امید می بخشد و جا دارد که صمیمانه از هم‌زمان خود قدرشناس و سپاسگزار باشیم.

* * *

در حقیقت مسئولترین و مؤثرترین گروه، در قیام حق طلبانه و آزادیخواهانه - پس از کارگران - همان کارمندان دولت هستند که از صندوق ملت زندگی می کنند و از جمله روشنفکران و آگاهان هستند و با خودداری از اجرای دستورهای خلاف حق و قانون و با اعتصابهای به جا، مؤثرتر از دانشجویان و بازاریان و کارکنان بخش خصوصی دست دولتها را در اعمال استبداد و دزدی می بندند و پشت دستگاه را به خاک می رسانند.

اعتصاب در حقیقت، شمشیر دو دمی است که اگر بر پایه اغراض شخصی و صنفی صورت گیرد و بی اعتنا به هدفهای ملی و برنامه‌های سیاسی باشد، به صورت حربه‌ای برنده و بهانه‌ای دنیاپسند در دست رژیم توطئه گر برای انحراف و شکست مبارزه قرار می گیرد، و به جای دولت و دستگاه کمر ملت را خواهد شکست. اعتصاب نیرومندترین قدرت را در اختیار کارگران و کارمندان، چه در برابر مظالم دستگاه و چه در برابر منافع ملت قرار می دهد.

اعتصابهای بی حساب و بی رهبری که به تنگنای زندگی اهالی و قحطی نیازمندیهای حیاتی از قبیل آب و نان و برق و بهداشت منجر گردد، آتشی می شود که دود آن پیش از دولت به چشم ملت می رود. بخصوص در مبارزه ضد استبدادی دراز مدتی از نوع نهضت فعلی ایران، اعتصاب کنندگان لازم است هوشیاری و فداکاری به خرج داده در جهت فشار عملی و تبلیغاتی بر دستگاه سیر نمایند. زیان آتی و آتی آنها به مملکت و مردم در حداقل ضروری باشد.

اعتصابهای ایدئولوژیک و مبارزاتی دنیا بیشتر در حکم چکش تهدید و ضرباتی می باشد که بر رگهای حساس حریف وارد می شود و قدم به قدم او را به تسلیم کلی وادار می سازد نه آنکه فلج کننده فعالیت و سیاست گردد و خسته کننده ملت.

* * *

از طرف دیگر، افراد ملت و مردم مملکت نیز شایسته است و باید با برادران و خواهران کارگر و اداری خود، در ثمربخشی اعتصابها هماهنگی کرده نه تنها آماده پذیرفتن مشکلات و محرومیتهای ناشی از آن باشند، بلکه با توصیه همگان به صبر و مقاومت و به تأسیس صندوقهای امدادی و تشکیلات تعاونی همانطور که مرجع عالیقدر آیه الله العظمی خمینی نیز توصیه فرموده اند، امکانات را برادروار تقسیم و خسارتهای وارده به اعتصاب کنندگان و جنگ زدگان را جبران کنند.

در عصری که انسان آزمند و انحصارجو در هنگام تنگی و سختی به حرص و مصرف بیشتر رو می آورد، لازم است به همگان سفارش کنیم که خود را آماده مشکلات و سختیها کنیم و از زندگی مصرفی و تن پروری بپرهیزیم که این نوع زندگی جز خسران و زیان حاصلی ندارد و انسانهایی پیروزاند که با داشتن ایمان به مبداء و منشاء قدرت لایزال پروردگار و عمل صالح و شایسته و بجا یکدیگر را به حق و بدنبال آن به صبر و استقامت سفارش می کنند. بیش از پیش در روزگار سختی و مشکلات احساس همبستگی بیشتری کنیم و خود را از افراد یک خانواده به شمار آوریم که:

والعصر ان الانسان لفي خسر الا الذين آمنوا و عملوا الصالحات و تواصوا بالحق و تواصوا بالصبر

نهضت آزادی ایران

۱۹/آبان/۱۳۵۷